

Är för dig lätten bästa, När de må
sta, Och de måsta, Styra låta bli ::

Länge nog, Du varit mål för sjelfs-
wäds hra, Och ofog Hos dem sig lå-
ta hyra :: Annat sätt, Har du fått
i Regering, Til förening, Bästa me-
ning, Skipa Lag och Rätt ::...

Encka stor, Dig nu från Högden
blifwer sänder, GUSTAFS Bror,
Prins Friedrich Adolph wänder ::
All Sin Håg, Til ditt hagu, dig up-
lifwa, Trefnad gifwa, Alltid blifwa,
Warn mot Stormars Wåg ::

Hundra År, Har du en Mildher Her-
tig skenat Du upstår En Jarl från Ba-
sen waknat :: Tiertat gi, Åt Honor
trogen wara, Aldrig spara, I nå'n fa-
ra, Wära Guds och Lif ::

Äroghna Underlåtaren

SI 781 Frögd e=

Q w å d e n,

Hfwer den Enckeliga Regerings-För-
ändringen i Sverige, som begyntes i
Stockholm den 19 Aug.

1 7 7 2.

Det Första:

Ettusend Sjuhundra och Sjut-
tio Iwa 2c.

Sjunges som: den bekanta Ostindiska Sjömans-
Wisan, Ettusend Sjuhundra och Sextio Tre.

Det Andra:

Sverige Sjung 2c.

Det Tredje:

Wäld och Wäld Och 2c.

Det Sjerde:

GUSTAFS Skål Den bästa 2c.

Det Femte:

Dens Skål, som wakat för vårt Wäl, 2c.

Det Sjette:

Göthaland! Du forðne Hjärtars 2c.

Deße Fem tunna Sjungas under sina
bekanta Melodier.

Stockholm, tryckt hos Lars Wennberg, år 1774

Ett Tusend Sjuhundrade Sjuttio Två, Den nittonde dag i Augusti gick på: För Gustaf den Tredje Wår Lag, Krönta Kung, De Swenske Blå Buskar stod aldrig och ung.

Wår wisaste Konung såg ljusligt förut, Det stridiga tankar ge sällsamma slut, at waalande tiden emellan Tre år, Gaf menige Allmogen år uppå sår.

En gick Han at frälssa Sitt lidande Folk, Och gerning blef sanningens åra en Tolk: En Gud och en Konung, en Låra, en Lag Stadfastes, på Magni förträffliga dag.

Som Magnus uttydes på Swanska en Stor, Så minnet af dagen mot nedrighet gror; En ädning då lyckligt i wårt Regiment til ordning af Gustaf den Tredje blef wändt.

Kung Gustaf den Första Odddligt Namn har, Och Gustaf Aldolphi Minne är qwar: En Bil m g at Deße Förträfflige Två I Gustaf den Tredje wi skåda nu få.

Hans lysande wisheit med mildhet och nåd, Hans grundrika insigt och djuphet i råd, Hans omsorg och wårdnad om Låra och Lag har frambragt rättwisn i klaraste dag.

Wår Kung talte först til Sitt Underbefäl Af Gardet, som löste, wid Gud och sin själ,
Med

Med trohet förfäcta all Konunga Rätt Och lyda sin Gustaf på Förfäders sätt.

Wår Konung med Gardet sen vidare gick Til Artilleriet, hwars trohet Han fick: Här erhöpte Wår Gustaf en undranswård dygd, Hwar uppå Hans Stormårks förättning wardt bygd.

Straxt Chefen från Flottan affärdade båd, At lyda så Kungen och wörda Hans Nåd, Sen sågos och Borgare uti Gemår: Sin Konung at tjåna war deras begår.

Canoner planterades på alla Torg, Och Wackten förstärktes fring Konungens Borg: Wålsignelser hördes, der Gustaf framfor, Och hurrades Wivat Den Konungen Stor.

Kung Gustaf förente Sitt Folk på en dag, Der såg man Hans wisheit och HCKrans behag: Han lönte Sitt Gardi med särdeles Nåd, Och hämmade werkan af mång-Wåldets råd.

Et Tusend Sjuhundrade Sjuttio Tre, Wår Nådige Konung behagade ge, På Födelse-Dagen, Medaill med Blott Band At dem, som biträdde Hans Segerande Hand.

Uppå ena sidan utaf Medaillon Står Bröst-Bild af Konungens Dyra Person, Och på andra sidan en Bistock wi se, Der Swårmande Bien af målningen ge.

Wår Gustaf den Tredje församlar en flock, Och, lik som en wise, går främst för sin flock: Hans Nåd, jämte Hand-tyg, förliknar et mjöd, Och gaf Han Soldaten, med Pensions-Bref Bröd.

Gud.

Gud, Konung och dernäst de Redelige Män
Vi tacke, som Spiran gaf Wäldet igen, Samt
Blå-Gula Buzar, som likna sin släkt, Och
litt fordne Götter stått på sig rätt fäckt.

Svensk, Götte med Finne, samt Lappar i
Fjäll Förenade offra Gud lof i sitt tjäll, Som
skänkt oss i Gustaf en Makalös Kung: Om Ho-
nom, Vår Hjelte, kom hvar man och sjung.

O! Allmakt, Wälsigna Vår Smorda och
Far: I nåde war Konungens skydd och för-
swar, Gif Gustaf den Tredje en lefnad så lång,
Alt Barnabarns Barnen gladt qwäda war sång!

För Konung och Drottning, Vårt Dräp-
liga Par, För Printsar, Printsekan, Skäl i
alla dar, Af rätt underdåniga trognaste bröst,
Med glädje i lässång uphöjas war röst.

Det Andra:

Sverige Sjung! Ditt nit kan illkan aldrig
swärta: Gläd din Kung Med Tro och
Enigt Hjerta :: Opna det, Låt Wördnads-
lågor brinna! Sjung Herdinna Och besinna
Dygdens Majestät. ::

I Hans Bröst Et Stort och Adelt Hjerta
andas: Frihets Röst Med våra röster blan-
das :: Wigt och skäl man i besluten finner,
Hjertat brinner, Blodet rinner, Blott för
Sweriges Wäl ::

Armod, går För Gustafs Thron sin tryckta
kastar, Hjelpen får, En Kung til Räddning
hastar :: Uselhet Betryckt af dödsens pilar,
Motgångs-ilar, Ber och hwarlar Wäl Hans
Majestät. ::

Sådan Kung Är wärdig Sveriges Kro-
na bära, Hon är tung; Men bördan är Hans
Ära :: Stig då fram! Dit Dyra Wärf
fullborda HERans Smorda, Dig omgjorda,
Du af Wasa Stam. ::

Enighet, Du Dygd, som rätta Swenska
yrka, Man ju wet, Du ger war frihet styr-
ka, :: Men när wäld, Fortrampar Dig och
Lagen, Då är dagen Oss betagen, Och war
Frihet såld. ::

Manna Mod, Du rätta Swenskas klara
läga, Lif och blod För Kung och frihet wä-
ga :: Hålt ihop Alt mot Tyrannen kämpa,
Til at dämpa, Dock med lampa, Dese Dä-
rars rop. ::

An en gång War Sol på Middags-hög-
den brinner: Och wårt twång Ur illkans flor
försvinner :: Då wi få Af Lagen oförstörda
Gustaf wörda, Frihet skörda, Och i lugn bestå.

Det Tredje:

Wäld och Wäld, Och alt hwad samsjans
bild förkrokat Är nu såld: War Gu-
staf oss förlokat: :: Han drog Swärd Mot
laster, ras och yra, Til at styra Alla Fyra,
Det en del war wärd. ::

Lugn och frid War Store Kung sitt Land
förskaffat, Och i tid Han illkans ofog straf-
kat :: Han med skäl Aristocraters wäld
Ne-

Nedersålsde, När det gälde Hela Nordens
väl. ::

Rockliat Land, Där simjan bor och Folket
lyder; Der des Kung Sin Thron med Wis-
het pryder :: Och som Far i kärlek alla mö-
ter, Lagen stöter, Sjelfswäld stöter, Sådan
Kung är rar. ::

Han är wård Swad werlden nån'n sin kan
förära, Mycket mer än en oddlig Åra ::
Wäsen wann, Som aldrig skydde faran,
GUD bewara'n Och förswara'n, Lefwe! Lef-
we! Han. ::

Det Sjerde:

Gustafs Skål! Den bäste Kung, som Nor-
den äger: Han ej tål, Att wigtstäl-
n väntar :: God och glad Han Illskans
röst föraktar, Samt afväktar, Och betrak-
tar Dårskap i sin grad. ::

En sådan Kung Är wård at styra Sweri-
ges Öden: Rast och Ung, Ej rådlös uti nö-
den :: Wäsa Att Har aldrig lärdt at swi-
ka, Aldrig twi-ka; Men at fika Till at gbra
rätt. ::

Det

Den Femte:

Den Skål, som wakat för Wårt Wäl,
Och Sjelfswälds - Wran dämpat!
Som ensam funnat taga Allt,
Då Han som Hjelte tämpat.

En Skål för GUSTAF Adolfs son,
De Store Wasars like;
Som kufwat Sjelfswäld bland Sitt Folk
Och frälst Swea Rike.

Drick ut, Min Wän! och gör bested;
Wi alla derom bedje:
Det är för GUSTAF Adolfs son
Den Store och Den Tredje.

Om Laglig Frihet är dig kär,
Och du Kung GUSTAF wördar;
Så wet, at Du en mogen Brutt
Af Denna WASE fördar.

M. V.

Den Sjette:

Göthaland! Du tordne Hjeltars Bo-
ning rätta, Himlens Hand Mid
Sällhet dig wil mätta :: Lagom Fri
är.